

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ СТРАТЕГІЧНИХ КОМУНІКАЦІЙ У СИСТЕМІ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Сидоренко І. С.

**Аспірантка кафедри міжнародної інформації,
Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
Інститут міжнародних відносин**

Стратегічні комунікації розглядаються як серія постійних та узгоджених заходів, що проводяться на стратегічному, оперативному та тактичному рівні, що дозволяє зрозуміти потреби цільової аудиторії, та визначає ефективні канали впливу. Уряд США трактує цей термін як зосередження зусиль уряду США щодо розуміння та залучення ключових стейкхолдерів для створення, зміцнення або збереження умов, сприятливих для просування інтересів, політики та цілей уряду Сполучених Штатів за допомогою використання узгоджених програм, планів, тем, ключових повідомлень синхронізованих з діями всіх інструментів національної влади [1].

Альтернативний погляд на визначення стратегічних комунікацій пропонує Стів Татхем з Академії оборони Великобританії. Він стверджує, що хоча бажано зв'язувати та координувати комунікацію, особливо з боку урядів чи військових, це слід розглядати набагато більш фундаментально, ніж просто як процес обробки та передачі інформації. Інформаційна стратегія повинна бути направлена на епіцентр командування, і всі дії повинні бути скоординовані відповідно до цієї стратегії [2].

У доповіді "Принципи стратегічної комунікації" в серпні 2008 р. Роберт Гастінгс-молодший, виконуючий обов'язки секретаря оборони з громадських питань, описав стратегічні комунікації як синхронізацію образів, дій та слів для досягнення бажаного ефекту [1].

Крістофер Пол намагається визначити стратегічні комунікації як підтримку національної стратегії, а не лише як її важливий елемент - узгоджені дії, повідомлення, зображення та інші форми сигналізації чи залучення, призначені для інформування, впливу на вибрану аудиторію в підтримці національних цілей. Він визнає суттєвий взаємозв'язок між національною стратегією та стратегічними комунікаціями, зауважуючи, що спілкування стратегічно може бути доцільним лише тоді, коли є чітко визначенні національні цілі [3].

Чимало науковців ведуть дискусії стосовно взаємозв'язку між стратегічними комунікаціями та публічною дипломатією. Публічна дипломатія визначається по-різному, але в цілому це термін, який використовується для опису дій уряду щодо проведення зовнішньої політики та просування національних інтересів шляхом прямої пропагандистської роботи та спілкування з населенням іноземної країни. Діяльність публічної дипломатії включає надання інформації іноземній громадськості через телерадіомовлення та соціальні медіа; ведення культурної дипломатії, наприклад, художніх

експонатів та музичних вистав та адміністрування міжнародних освітніх та професійних програм обміну [3].

Звідси випливає, що публічна дипломатія розглядається як підмножина стратегічних комунікацій. Це слід розглядати як один із компонентів поряд із інформаційними операціями чи психологічними операціями. Однією з ключових відмінностей є те, що публічна дипломатія традиційно є практикою цивільних, тоді як військові відіграють важливу роль в галузі стратегічних комунікацій [3].

Таким чином, ефективні стратегічні комунікації - як в політичному, так і в безпековому аспектах - мають бути побудовані на ґрунтовному дослідженні та аналізі цільових аудиторій, розробці ключових повідомлень і передбачати використання належних ресурсів, як з точки зору фінансування, так і кваліфікованих кадрів в комунікаційній сфері.

Список використаних джерел

1. Definitions of strategic political communication [Електронний ресурс]. // Norwegian Institute of International Affairs. – No. 689 – 2005 – Режим доступу: <https://www.files.ethz.ch/isn/27824/689.pdf>

2. Strategic Communication: A Primer [Електронний ресурс]. //Defence Academy of the United Kingdom, Advanced Research and Assessment Group. – December 2008 – Режим доступу: https://www.files.ethz.ch/isn/94411/2008_Dec.pdf

3. Cornish P. Strategic Communications and National Strategy / P. Cornish, J. Lindley-French, C. Yorke // A Chatham House Report - September 2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.chathamhouse.org/publications/papers/view/178465>